

Izhaja vsako sredo
in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo
leto lir 40.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 35

V Gorici, v sredo 4. maja 1927.

Leto X.

Nefrankirana pisma es-
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v
naprej. — List izdaje
konsorcij »Gor. Stras-
žek«. — Tisk Katoliške
tiskarne v Gorici. Ri-
va Piazzetta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
(prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Spreobrnjenje zatiravcev.

Ogrska dežela je bila pred vojno pravi pekel za narodne manjšine. Bogato, oholo in sila mogočno mažarsko plemstvo je skupno z uradništvom strahovito zatiralo narodne manjšine, Slovake in Rusine na severu dežele, Rumune na vzhodu, na južni strani pa Srbe in Nemce v Banatu. Mažari so se izkazali za prave mojstre v zatiranju manjšin: vničevali so sproti vse kulturne ustanove manjšin, zatirali njih tisk, zadušili vse šolstvo, pregnali so vse manjšinske uradnike iz služb in so skušali z mažarskimi otroškimi vrtci, s koncesijami in terorjem, s sladkorjem in palico potujčiti cele dežele. Zadnji in najvišji cilj ogrske politike je bil ta: kjer je ena država, bodi en zakon, en jezik, en narod — in sicer mažarski!

Nad 50 let so vladajoči Mažari imeli narodne manjšine v stiskalnici. Zakaj Bog ne plačuje vsako soboto. Prišel pa je dan, ko so narodni zatiravci prejeli plačilo. Narodne manjšine so po končani vojni dejale Mažarom: »Vi, Mažari, gospodki narod, hočete imeti en jezik v vsej državi? Imejte ga! In od mogočne Ogrske so se odcepile najlepše in imovite dežele: šel je žitni Banat, šla je bogata Sedmograška in tudi ves slovaški narod se je ločil od svojih zatiravcev. Mogočna Ogrska je zgubila roke in noge; kakor pohabljenec leži, stisnjena med nove svobodne države.

To je bila za Mažare trda šola.

Ali so se v njej kaj naučili?

Ali so se naučili, da je politika zatiranja najslabša, najbolj nespametna politika, ki slednjich zatiravce same udari? Zdi se, da so se spreobrnil. O njihovem spreobrnjenju nam priča znamenit govor, ki ga je imel pred kratkim ogrski ministrski predsednik grof Bethlen. Takole je govoril:

»Pred vojno smo mislili, da je patriotizem odvisen od jezika. Zdaj vem, da ljubezen do države ni odvisna od jezika, ampak od mišljenja...«

To pomeni, da so se Mažari pričeli, da z zatiranjem ne bodo pridobili src. Zato so se odločili, začeti napram nemški narodni manjšini, ki je še ostala v njihovi državi, novo politiko. Grof Bethlen je namreč dejal:

»Brezpogojno bomo skrbeli za to, da bodo otroci nemških staršev mogli obiskovati nemške ljudske šole. V tej misli je vlada že l. 1923. izdala manjšinski zakon. Slovesno oznanjam nemški manjšini in vsem oblastvom dežele, da bomo ta zakon in vse druge manjšinske zakone popolnoma izvedli. Vlada ne bo trpela, da bi tisti ljudje, ki živijo v zastarelem, že premaganem mišljenju, da moramo manjšine iztrebiti — ovirali izvedbo manjšinskih zakonov.«

Kako odločno in jasno razglasa vodilni državnik Ogrske, da bo vlada varovala pravice nemške manjšine! Ta odločna volja nam izpričuje, da je mažarski narod v trdi šoli vojne in poloma spoznal veliko zgodovinsko resnico, da zatiranje narodnih manjšin škoduje tudi večinskemu narodu. Zato se je mažarska vlada odločila, da stopi na široko in svetlo cesto svobode, na tisto pot, po kateri hodijo napredni in prosvetljeni narodi sveta.

Kaj se godi po svetu?

Spor med Italijo in Jugoslavijo še vedno ni poravnani. V večji meri kakor jugoslovanski in italijanski tisk se bavijo z njim časniki drugih evropskih držav. Največ pišejo o njem še zmerom Francozi, koj za njimi pride nemško časopisje, nato angleško. Da je italijansko in jugoslovansko časopisje bolj previdno, je razumljivo, ker držita toliko beogradska kolikor rimska vlada svoje ljudi na vajetih.

V resnici pa se ni položaj prav nič ublažil, pogajanja med Beogradom in Rimom se niso še niti začela.

Kakor piše »Il Corriere della Sera« so pritiskali Francozi na Angleže, naj svetujejo ti italijanski vladi večjo popustljivost in pripravijo Mussolinija na neposredna pogajanja z Beogradom. Angleži so tudi resnično posredovali in predlagali v Rimu, naj se Italija in Jugoslavija pobotata, in sicer tako, da bi Jugoslavija potrdila netunske pogodbe, Italija bi pa pogodbo z Albanijo nekoliko popravila ali pa podala tako uradno tolmačenje pogodbe, da bi Jugoslovane zadovoljila in pomirila. Pri tej priliki bi bilo po angleškem mnenju dobro, da bi Jugoslavija in Italija razpravljala sploh o vseh prašanjih, ki motijo razmerje med obema državama, tudi o takih, iz katerih bi lahko nastali novi spori v bodočnosti.

»Današnji položaj ne more obstati.«

Na te predloge je italijanska vlada odgovorila, da je nevarnost, ki je grozila Albaniji od Jugoslavije, sedaj minila in da je zato spor prav za prav rešen. Opozorilo Italije je imelo zaželjen uspeh. Kljub temu je Italija pripravljena se z Jugoslavijo prijateljski razgovarjati, saj gre vendar za državo, ki je sklenila z Italijo prijateljsko pogodbo in živi z njo v dobrem sosedstvu. Izključeno je pa, da bi se pri razgovorih med Italijo in Jugoslavijo kaj spreminjalo na pogodbi z Albanijo.

V Beogradu so seveda z odgovorom nezadovoljni, ker jih Albanija v prvi vrsti peče in so vsa druga vprašanja zanje trenutno le manj važna. To je vzrok, da do pogajanj še ni prišlo.

Zun. min. Marinkovič je pretekli petek izjavil časnikarjem, da bi po njegovem prepričanju »odkriti in izčrpni medsebojni razgovori razjasnili in olajšali položaj v obeh deželah.« »Uradno« — je rekel Marinkovič — »smo še vedno prijatelji in zavezniki. Ako je na obeh straneh dobra volja, bi ne bilo težko dospeti od zunanjih vezi k resničnemu prijateljstvu. Današnji položaj pa ne more v nobenem slučaju obstati. Vsa vprašanja se morajo odkrito in lojalno obravnavati, eno za drugim se mora pretresti in nato praktično rešiti, in to brez samoljubja in ne da bi se pri tem vpraševali, kdo je močnejši. Mnogo primerov iz zgodovine dokazuje, da sta se dva naroda vselej sporazumela, ako sta le odkritosrčno sporazum hotela.«

Kaj sedaj?

Te izjave dr. Marinkoviča so sicer po obliki vpludne, toda po vsebini težke in resne. On pravi, da morajo biti razgovori izčrpni, da

se morajo obravnavati vsa vprašanja eno za drugim, to se pravi tudi pogodba z Albanijo. Tu se kaže vse politično in diplomatsko nasprotje, ki loči italijansko in jugoslovansko vlado. Rim pravi, da je z današnjim stanjem zadovoljen, ker ne preti več Albaniji nobena nevarnost, in je spor s tem rešen, Marinkovič pa izjavlja, da »današnje stanje ne more v nobenem slučaju obstati.« Kako spraviti to v sklad? To so težke in resne naloge za odgovorne državnike. Zato pravi beogradski list »Pravda«, glasilo Marinkovičeve stranke, da postaja položaj vedno bolj resen. Jugoslovanski poslanik v Rimu gospod Rakič bo poskusil stopiti v pogajanja naravnost z Mussolinijem. Ako se tudi ta poskus ponesreči, ne bo Jugoslavija — pravi list — odgovorna za posledice.

Otročje bi pa bilo, ako bi se kdo razburjal in mislil, da bo nastala kar vojna, če se razgovori v Rimu razbijejo. Posledica bi bila le ta, da bi Jugoslavija predložila zadevo Zvezi narodov in prepustila njej, naj odloči spor.

Doslej se je jugoslovanska vlada zelo izogibala, da bi vlekla v spor Zvezo narodov. Bile so namreč proti temu velesile, pred vsem Angleži in Francozi, in sicer zato, ker se boje, da bi se Zveza narodov pri tem prav slabo obnesla. Zgodilo bi se namreč lahko, da Mussolini odreče Zvezi narodov pravico razsojati in ugled te mednarodne naprave bi bil s tem na tleh. Tega se vsi prijatelji Zveze narodov močno boje in bi radi za vsako ceno preprečili, posebno tudi zato, ker so se slišali že glasovi, da bi Italija morda celo izstopila iz zveze.

Napeto pričakovanje.

Razumljivo je zato, da se svetovno časopisje bavi tako pozorno in stalno z italijansko-jugoslovanskim sporom. Vse evropske velesile pričakujejo napeto potek dogodkov in so v skrbeh, kajti o novi jugoslovanski vladi gre glas, da je vlada »močnih mož«, ki se hoče držati »v zunanji politiki energičnega nastopanja.« Ravnotako napeto pa opazujejo in proučujejo v Beogradu, kaj mislijo ukreniti velesile, da preprečijo zaostritev položaja. V igri niso namreč le koristi Jugoslavije, ampak tudi koristi Angležev in Francozov in sploh vseh držav, ki zidajo svojo politiko na programu Zveze narodov. Ni nobenega dvoma, da bo radi tega jugoslovansko-italijanski spor tudi važen predmet posvetovanj na zborovanju Male antante, ki se bo vršilo 13. 14. in 15. maja v čeških toplicah Joahimovo.

Zunanja politika Jugoslavije je, kakor pravi »Corriere della Sera«, postala tako središče vsega zanimanja. Pri tej priliki razpravljajo o dalekosežnih načrtih, ki jih hoče baje Jugoslavija izvršiti v bližnji bodočnosti. Pravijo, da bi se morala ustvariti na Balkanu

Zveza štirih,

to se pravi, zveza med Jugoslavijo, Turčijo, Bolgarijo in Grčijo. Za tak načrt se trudi baje najbolj turški zunanji minister Kuždi bej, ki hoče, da bi se ustvarili med Jugoslavijo in Turčijo vedno bolj pri srčni stiki in končno pravo prijateljstvo, kateremu bi bilo pritegniti predsvod Bolgare. Vršila so se baje že tajna pogajanja, ki so se pa prekinila radi zadnje krize Uzunovičeve vlade.

teljstvo, kateremu bi bilo pritegniti predsvod Bolgare. Vršila so se baje že tajna pogajanja, ki so se pa prekinila radi zadnje krize Uzunovičeve vlade.

Po krizi je baje sam kralj Aleksander vzel v roke vodstvo pogajanj in spravil vse zopet v pravi tir. Končni celj Ruždi beja je krepko zavezništvo med Jugoslavijo, Bolgarijo, Turčijo in Grčijo, kar bi popolnoma osamosvojilo balkanske države. Važno je pri tem to, da tiči za Ruždi bejem Rusija. Turki so že mnogo let zavezniki sovjetske Rusije in delajo v popolnem skladu z Moskvo. Turkov se sedaj Rusi poslužujejo, da bi preko njih dobili vpliv na Balkanu in se pomaknili tako v sredino Evrope.

Beogradski list »Politika« piše: »Ker je Romunija zavzela stališče, ki je odkrito v korist Italije, se Jugoslavija ne čuti več dovoljno zavarovana — ne vojaško in ne politično — v zvezi z Romunijo. Poroka kralja Aleksandra z romunsko kraljico Marijo kakor tudi vojaško zavezništvo, sklenjeno med Jugoslavijo in Romunijo, so za Jugoslavijo stvari brez vsake politične vsebine. Za Breograd je postalo neobhodno potrebno, da išče v zunanji politiki nova pota in ta položaj je zato ugoden za načrte tarške zunanje politike.«

Iz tega se vidi, da se razmerje med Romunijo in Jugoslavijo hladi in jugoslovansko javno mnenje se polagoma pripravlja na to, da se približa Bolgarom in Lukom in s tem Rusom, kar bi spravilo seveda Beograd v odkrito nasprotje z Romunijo. Romunija je namreč radi Besarabije odločna sovražnica Rusije.

Francija, Nemčija in Rusija.

Zanimivo je pri tem tudi to, kar poroča »Corriere della Sera« o razmerju med Jugoslavijo in Grčijo. Ker se je v zadnjih letih radi Soluna bivše prijateljstvo med Srbi in Grki ohladilo, pritiskajo Francozi, da bi se grški vodilni krogi pomirili in bi se obnovilo med Jugoslavijo in Grčijo staro zavezništvo. Ako bi se to Francozom posrečilo, bi bil seveda načrt o »zvezi štirih«, kakor ga žele Turki in Rusi na Balkanu, mnogo lažje izvedljiv.

V listih beremo pa še o dalekosežnejših političnih načrtih in sicer o takih, ki bi imeli pomen za vso svetovno politiko. Pravijo da delajo Rusi v zadnjem času na to, da bi se stvorila zveza med Francijo, Nemčijo in Rusijo. Ta zveza bi bila zelo mogočna in bi stala nasproti zvezi med Anglijo in Italijo, ki bi bila tudi silna.

Toda to so le prvi glasovi in ne morejo imeti danes še praktične vrednosti. Zakaj sovjetska Rusija se drži še vedno preč od evropske politike, dela popolnoma samostojno v Aziji, ne mara v Zvezo narodov in se doslej ni vdeleževala skupnih diplomatskih zborovanj v Evropi. Ako bi hotela skleniti zvezo s Francijo in Nemčijo, bi morala spremeniti temeljito svojo dosedanja politiko in postati zopet to, kar je bila pred vojno, to se pravi živ ud v zboru ostalih evropskih držav ter stopiti v Zvezo narodov.

Kljub temu smo te stvari priobčevali, ker so zanimive in ker jih je baje izrekel zunanji minister češko-slovaške republike dr. Beneš.

Dornberg.

Ni dneva v naši občini, da bi ne imeli kakih novosti, ki jih lahko poročamo v javnost.

Naše občinsko vodstvo ima baje najmodernejske zakone, kakršnih ne pozna cela država. Naši poljski čuvaji imajo kar štiri službe obenem, so: poljski čuvaj, davčni rubež, občinski obhodnik in pa kokošji lovec. Res je, da kokoš ni kaj prida, zlasti na vrtovih in posejanih njivah, toda tudi potrpljenje moramo imeti, kajti v tem smo vsi več ali manj prizadeti. Zgodijo se slučaj, da na poteh in tudi na lastnih dvo-riških ne prinašajo kokošem in lastnik umorjene živali mora pri tem še plačati globo 10 lir.

Občinar.

Roče.

Prejeli smo še naslednje vrstice:

(Slovo.) — V četrtek smo se poslovili od našega preč. g. župnika Reje, ki je odšel na svoje novo službeno mesto v Ročinj. Razmeroma kratek čas je bil med nami; saj smo ga sprejeli v svojo sredo komaj pred 4. leti z veseljem in zaupanjem, da se bo pričelo novo življenje za našo župnijo. In upanje nas ni varalo. Z navdušenjem in z mladeniškim ognjem se je poprijel težkega dela in se pri tem ni ustrašil nobenih ovir, nobenega truda. Četudi ni rojen hribolazec in so mu delali hribi precejšnje težkoče, je z ljubeznijo počeval petje, kjerkoli so ga potrebovali in če ni bilo v kaki drugi vaši pevovodje, so se naši fantje vedno obrnili na dobrega in gostoljubnega gospoda iz Roč, ki se je tem vabilom rad in z navdušenjem odzival. Ljubil je svoje farane kot pač more le oče ljubiti svoje otroke, s skrbjo je oskrboval svojo farno cerkvico in jo je v tem kratkem času oplešal, da je skoraj ni več spoznati. Kot nas je on ljubil, tako smo tudi mi njega. Zato je pa razumljivo, da je bilo slovo tako težko, da je zadnja nedeljo vsa cerkev z g. župnikom vred jokala in da od ginjenosti ni mogel niti pridige dokončati. Gospodu župniku se na tem mestu prav iskreno zahvaljujemo. Naj mu Bog poplača ves njegov trud, vse njegove tihe žrtve in blagrujemo Ročinjce, ki so z novim gospodom prav gotovo pridobili velik zaklad.

Šturije.

Tu smo praznovali velikonočne praznike prav slovesno. Že zadnji dve nedelji v postu nas je presenetil naš cerkveni pevski zbor pod vodstvom g. župnika Lebanja z Jeremijevimi žalostinkami in očitaji. Na oljčno nedeljo so peli pasijon kakor vsako leto pod tem župnikom. Vzdržuje se tudi navada iz prejšnjih časov: javno čiščenje izpostavljenega Najsvetejšega od velikega petka skozi celo noč do vstajenja na veliko soboto zvečer. Procesija pri vstajenju je navadno vedno veličastna. Tudi letos je bila vkljub močni in mrzli burji prav lepo obiskana. Navadno se je udeležil procesije takoj za nebom tudi župan z obč. odborom; to lepo navado je ponovil tudi g. obč. načelnik. Škoda, da je mnogo drugih navad opustil, na primer občinski pri-spevek za cerkvene pevce in organista, ko vendar žrtvujejo za cerkvene slavnosti in sploh službo božjo dovolj časa in truda. Procesije so se udeležili tudi ognjegasci. Pri vstajenju in na veliko noč so orgle mogočno pele pod spretnimi rokami g. Fr. Premrla, organista iz Vrhopolj. Pri nas vedno obhajamo celo-dnevno čiščenje po redu ljubljanske škofije, letos je prišel ta praznik ravno na velikonočni pondeljek, zato se je izvršil še bolj slovesno kot sicer. Prišel se je s sv. mašo ob šestih in nadaljeval po stanovih do večera izjšemši ob 10. uri, ko je bila slovesna sv. maša, katero je da-

roval naš rojak g. profesor Filip Terčelj, ki je imel tudi kratek, a krasen govor, kakor pač samo on zna. Nadvse krasno je bilo ta dan petje, katero so povzdignili goriški pevci. Dva solospesva g. J. Bratuža ter kvartet s spremljevanjem orgel je očaral celo cerkev. Iz vseh teh svečanosti pa je dihal ena otožna misel, katero si slišal, kjer si hotel: naš g. župnik se s tem poslavlja. V resnici se v teh dneh poslavlja od nas po 7. letih svojega burnega službovanja. Zato zasluži, da se na tem mestu spomnimo njegovega dela. Vedno je bil vedrega značaja, demokratična nastopa, kar ga je ljudstvu priljubilo. Zvest je bil svoji službi kot duhovnik; to je pričala vedno polna cerkev ob nedeljah in praznikih. Da smo dobili nove zvonove, je njegova priljubljenost in pobuda veliko pripomogla. Nad vse je ljubil petje; sam izvrsten pevec in komponist je ti umetnosti žrtvoval mnogo truda in časa ter izučil močan pevski zbor kljub mnogim oviram. Tudi mladega organista je izučil, ki bo, če bo sledil njegovim naukom in nadaljeval učenje do konca, lahko izvrsten organist. Kako in zakaj da sedaj odhaja tako priljubljeni župnik od nas, je že enkrat »Straža« poročala. V srcih dobrih Šturcev ostane o Vas, g. župnik, trajen spomin! A vsi tisti, kateri so si prizadevali javno in tajno, da so spravili g. župnika proč, naj vedo, da so farane hudo udarili.

Idrijske novice.

Velikonočna procesija se je vršila pri nas kakor običajno na veliko soboto zvečer ob 7. uri. Hiše so bile razsvetljene bolj kakor prejšnja leta, opazili smo pa letos zopet nekaj staronovega. V soboto popoldan je namreč ob 1. uri nastopila gasilska straža pri božjem grobu, in sicer 13 mož izmenjavaje se po 4 in 4 na pol ure, zvečer se je straža udeležila tudi procesije s helebardami kot častna straža pri nebesu. Omeniti je treba, da se je mnogo let stražil božji grob po gasilcih, in sicer že na veliki petek ob 8. uri. Takrat so dobivali gasilci po 3 gl. na moža, seveda danes je sploh nemogoče, da bi pričel že na prvi dan straža, ker so vsi gasilci zaposleni pri rudniku, a nihče jim dnin ne more plačati, ker bi to zneslo precejšnjo svoto za oba dneva. Tako so se odločili, da gredo na veliko soboto stražit, ko so vsi prosti. Straža je bila opuščena celih 23 let, med vojno so stražili vojaki, potem pa zopet nihče do letošnjega leta. Opažati je bilo mnogo zanimanja za stražo, posebno kadar se je ista izmenjavala, je bila vedno polna cerkev. No, pa saj je bilo nekaj novega za mladino, a za starejše ljudi ljub spomin na stare čase. Gasilci, le tako naprej, zgrabili s tem niste ničesar, morda pa pridobili; merodajni krogi naj pogledajo, da se bo ta lepi običaj vršil vsako leto! — V soboto 7. in nedeljo 8. maja se bo v rudniškem gledišču predstavljal v korist gas. društvu Remčeva drama »Zakleti grad«. — Meščani, obiščite jo v polnem številu, da pomagate gasilcem, oz. društvu do sredstev, s katerimi namerava zboljšati gasilsko orodje, ki je, kakor sami veste, za današnje čase neprimerno.

Pozdravi.

Najtopleje pozdrave pošiljajo slovenski železničarji, preseljeni v Novi (Pijemont) iz prelube domače zemlje. — Pozdrave pošiljamo Tebi, preljuba »Goriška Straža«, ki nam redno prinašaš novice iz lepe domačije, ljubim staršem, vsem bratom, sestram, prijateljem in vsem čitateljem »Goriške Straže«. — Krkoč Josip, Selo pri Črničah; Rudež Josip, Kobjeglava; Krnev Andrej, Trst; Komar Leopold, Opčine.

Listnica Kmečke-delavske zveze in Političnega društva »Eđinosti« v Gorici.

1. Droč Marija, Št. Peter: Vaša prošnja bo v kratkem rešena.
2. Pečenko Franc, Brje št. 121: Zglasite se ob priliki v tajništvu.
3. Vidmar Josip: Gradišče št. 33: Pri ministrstvu ni bila vložena v Vašem imenu nobena vojnoškodninska prošnja.
4. I. M. Gorica Via Gal. Galilei 1-1: Zglasite se ob priliki v tajništvu.
5. B. I. Pevma: Ob priliki zglasite se v tajništvu zaradi obligacij.
6. Červ Karl, Ponikve št. 55: Finančna intendantca v Vidmu Vam je ustavila izplačevanje pokojnine zaradi tega, ker sta bila na Vaše ime pomotoma izdana dva pokojninska odloka. Sedaj je dobila po našem posredovanju finančna intendantca nalog, da Vam izplača pokojnino na podlagi odloka št. 2104136. Dobiti morate naslednjo pokojnino: letnih lir od 17. 5. 1920; letnih lir 1080 od 6. 1. 1921 in lir 1296 na leto od 1. 7. 1923 dalje.
7. Masten Josip, Sovodnje št. 77: Vam je bila priznana pokojnina z ministerskim odlokom št. 56453 od 8. 2. 1927 in sicer lir 729 na leto od 1. 7. 1923. Finančna intendantca v Vidmu je tudi že dobila plačilni nalog.
8. Pregel Ivana, Podkraj št. 15: Vaša pokojninska prošnja bo ugodno rešena, vendar morate počakati na končno rešitev prošnje še kak mesec.
9. Sirca Franc, Pliskovica št. 1: Vam je bila priznana pokojnina letnih 729 od 1. 3. 1925 dalje z min. odlokom št. 52230 od 25. XI. 1926.
10. Breščak Rafael, Modreje št. 12: Za Vaš rekurz bo v kratkem določena razspra. O tem boste osebno obveščeni.
11. Erzetič Josip, Dolenje: Zglasite se ob priliki v tajništvu.
12. Rijavec Amalja, Čerņiče št. 53: Vam je bila priznana pokojnina z min. odlokom št. 52574 od 27. 11. 1926. Priznanih Vam je lir 1242 letnih, več lir 975 od 9. 8. 1925 dalje. Tajništvo.

Darovi.

Za »Slovensko sirotišče«: P. n. g. Danilo Štrekelj mesto venca na grob pok. Antona Abrama v Tupelčah 50 L; preč. g. župnik Albert Leban 15 L. — Srčna hvala!

Na prodaj je skoraj nov šivalni stroj za skoraj polovično ceno, znamka »Singer«. Naslov pove uprava »Goriške Straže«.

Zdravnik kirurg

dr. T. Müller

je odprl svoj ambulatoriji
v ulici Garibaldi
(prej Teatro) št. 12 I nadstr.
sprejema od 11-12 in 5-6 ure.

Na prodaj je izvrsten travnik pod Štanjelom, pri Ve. mostu do 15. maja t. l. Kdor ga želi kupiti si ga lahko ogleda. Posestnik je v Garberju št. 15.

TRTNE ŠKROPILNICE,

najnovjšega sistema, nahrbtnni žveplalniki, brzoparilniki, i. t. d. se dobijo pri F. Ruštu, kotlarju in kleparju v Šturjah pri Ajdovščini. — Velika izbira bakrenih kotlov, kuhinjske posode, kos znamke »Merkur« i. t. d. — Sprejma stavbna in vsa v to stroko spadajoča dela. — Cene zmerne.

»SLOVENSKA PISARNA«

v Buenos Ayresu vrši sledeče posle:

Daje vsakovrstne informacije, ustmeno brezplačno, pismeno za Primorsko po 10 lir, katere se lahko polože pri Trgovsko-obrtni zadrugi v Trstu;

menja denar po dnevnem tečaju; pošilja denar v domače kraje; posreduje brezplačno pri dobavi ali pri nakupu zemljišč v Argentini;

prodaja prekomorske vozne karte po najnižji ceni.

Naslov: »Slovenska pisarna« G. T. Donato Alvarez 2518, Buenos Ayres, Rep. Argentina, Južna Amerika. (V prostorih slovenskega uradništva lista »Gospodarstvo«.)

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prebladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bollafio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carducci 9 pri Fiegel.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica

CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga čestnega platna iz znane tovarne Regenchari & Haymann, vsebovstro blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega suha. Blago solidno! Cene zmerne!

Telefon št. 16

Ustanovljena l. 1889

Poštni ček. 10.533

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

(GRADSKA ŠTEDIONICA)

Stanje vložnega denarja nad 250 milijonov dinarjev

LJUBLJANA
PREŠERNOVA ULICA

Stanje vložnega denarja nad 1040 milijonov kron . .

sprejema vloge na hranilne knjižnice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni od-povedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Uprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je tu popolnoma VAREN.